

undtages fra den almindelige Regel; og det troer jeg, man i forskjellige Tilfælde kunde have godt af at lægge sig paa Hjerte. Angaaende det, som den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amts 2det District (Tscherning) bemærkede, har Rigsdagsmanden for Kjøbenhavns Amts 4de District (Krieger) allerede udtalt, hvad jeg maa ansee for Fornødent; og jeg skal derfor kun fremhæve, hvorledes hans hele Anskuelse hvilede paa en fuldstændig Pessimisme, idet han, som det syntes, ønskede at bringe Pressen dertil, at den slet ingen Betydning skulde have; mit Ønske gaaer i lige modsat Retning, idet jeg gjerne vil give den den størst mulige Betydning. Der kan vel altsaa i saa Henseende ikke ventes noget Udbytte af en Discussion imellem os, da vore Anskuelser i dette Tilfælde gaae i grundforskjellig Retning.

Mourier: Jeg troer rigtignok, at den ærede Rigsdagsmand, som har stillet Undringsforslaget under Nr. 17, med nogen Føie har beklaget sig over, at han er bleven misforstaaet, men jeg troer paa den anden Side ogsaa, at han har misforstaaet den Bestemmelse, der indeholdes i Slutningen af Forslagsstillernes § 9. Naar det nemlig i denne Passus hedder: „at i alle foranførte Tilfælde blive derhos de ubesøiede Udladelser, efter den Fornærmedes Paastand, at kjende døde og magtesløse“, da kan der ingen Betænkelse være ved, Ord til andet at tiltræde, hvad der her er sagt, naar man kun ikke lægger Andet og Mere i Ordene, end de virkelig indeholde; men de indeholde ikke, at Mortification kun skal kunne gives i de „foranførte Tilfælde“. Vel er der, som den ærede Rigsdagsmand fremhævede, tilføjet Ordet „derhos“; men herved betegnes jo efter Sammenhængen alene, at med Straf skal Mortification følge, og ikke at Mortification aldrig skal kunne gives, uden hvor tillige Straf idømmes. Jeg kan heller ikke troe, at dette skulde have været de Herrer Forslagsstilleres Mening. Det er efter den hidtilværende Praxis, som har sin gode Grund i Injuriefagers Natur, endog meget sædvanligt, at paatalte Udladelser ved Dom mortificeres, uden at Den, der har fremført dem, straffes som Injuriant. Derimod vil jeg gjerne indrømme, at, naar den omhandlede Passus i Hovedforslagets § 9 ikke tages

i den Betydning, som den ærede Rigsdagsmand havde for Die, saa bliver den temmelig ørkesløs, og jeg skulde derfor ikke have Noget imod, at den aldeles udgik, saameget mindre som den dog, efter Forbindelsen med det Foregaaende, muligens ogsaa hos Andre kunde fremkalde den Misforstaaelse, vi nyligt have hørt. Men jeg vilde have Betænkelse ved, at man, i Stedet derfor, satte en Bestemmelse, hvorved man søgte skarpt at afgrænse de Tilfælde, i hvilke Domstolene kunne give Mortification; en Afgrænsning heraf ved en Lov behøves ikke, og Afgjørelsen overlades rettest i hvert enkelt Tilfælde til Domstolene, efter noie Overveielse af de concrete Omstændigheder. Den ærede Forslagsstillers Forsøg paa at opstille en saadan Bestemmelse har i alt Fald neppe været ganske heldigt. Han har villet have den saaledes affattet: „ubevislige Udladelser af ovennævnte fornærmelige Bestaaenheit blive, efter den Fornærmedes Paastand, at kjende døde og magtesløse“. I Stedet for „ubevislige“ maatte det nok hedde: „ubeviste“, hvilke Udtryk ingenlunde ere eensbetydende; men jeg tør ikke engang indestaae for, at Domstolene ganske ubetinget og under alle Omstændigheder ville give Mortification paa i sig fornærmelige Bestyrdninger, der ikke strengt juridisk bevises.

Hvad iøvrigt denne vigtige Paragraphs Indhold angaaer, som jeg ganske vist ikke med den ærede Rigsdagsmand for Holbøks Amts 2det District, skal raade til aldeles at stryge, da maa jeg bemærke, at jeg heller ikke kan tiltræde det under Nr. 16 fremsatte Undringsforslag til en forandret Redaction af Paragraphen. Dette Forslag kunde jo vel synes at have den Deel for sig, da det slutter sig til den hidtil gjældende Lovgivnings Udtryksmaade, og det er med nogen Føie sagt, at man i Almindelighed gjør vel i at holde sig til de i Lovgivningen engang vedtagne Betegnelser, just fordi man er vant til disse, og fordi de ved Praxis have erholdt en vis fastere og bestemt Betydning. Men de legale Betegnelser, hvorom der her er Spørgsmaal, ere af en saadan Bestaaenheit, at de neppe egne sig til at optages i den nye Lov. Den ærede Ordfører har allerede med Hensyn til Ordet „uærlig Sag“ gjort en Bemærkning, som